

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/60/2017
Identifikačné číslo spisu: 2113012252
Dátum vydania rozhodnutia: 12.09.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2113012252.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Petra Paludu, na neverejnom zasadnutí konanom 12. septembra 2018 v Bratislave, v trestnej veci obvineného J. U. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., po schválení dohody o vine a treste, o dovolaní obvineného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 23. januára 2014, sp. zn. 30T 82/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. U. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava na verejnom zasadnutí konanom 23. januára 2014 o predloženom návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava č. 2 Pv 456/12-40 z 23. decembra 2013 na schválenie dohody o vine a treste, rozsudkom, sp. zn. 30T/82/2013, schválil podľa § 334 ods. 4 Tr. por. dohodu o vine a treste uzatvorenú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry v Trnave a obvineným J. U., podľa ktorej je obvinený N. vinný zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

hoci dňa 25. mája 2012 prevzal v Trnave na ul. Zelenečská č. 113 zásielku Okresného súdu Trnava zo dňa 20.5.2012 obsahujúcu výzvu, aby najneskoršie do 8 dní od prevzatia výzvy nastúpil výkon trestu odňatia slobody, ktorý trest v trvaní 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do Ústavu so stredným stupňom stráženia pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 19.5.2012, sp. zn. 0T/118/2012, právoplatným dňa 20.5.2012, napriek tomu bez vážneho dôvodu v tejto súdom určenej lehote nenastúpil a ani neskôr výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody dobrovoľne nenastúpil a výzvy ignoroval, v dôsledku čoho bol dňa 21.6.2012 príslušníkmi PMJ KR PZ Trnava zadržaný a dodaný do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov.

Za spáchanú trestnú činnosť súd obvinenému uložil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest

odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT/144/2012, zo dňa 15.11.2012, právoplatný dňa 15.11.2012, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 8.11., sp. zn. 6T/60/2012, právoplatný dňa 8.11.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia, na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Predmetný rozsudok Okresného súdu Trnava o schválení dohody o vine a treste nadobudol právoplatnosť, s poukazom na ustanovenie § 334 ods. 5 Tr. por., jeho vyhlásením, teda 23. januára 2014.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obvinený prostredníctvom ustanovenej obhajkyne dovolanie proti výroku o treste z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. i/ Trestného poriadku. Obvinený v dovolaní vytykal výlučne nesprávnosť a nezákonnosť výroku o treste. Mal za to, že súd pochybil pri ukladaní súhrnného trestu obvinenému za rovnaké skutky. Konkrétne spochybňuje opomenutie rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/35/2013, z 22. augusta 2013, právoplatného dňa 22. augusta 2013, ktorým bol obvinenému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého odsúdenému J. U. rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. OT 114/2012, zo dňa 15.11.2012. Podľa obvineného mal súd pri rozhodovaní v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 30T/82/2013, ukladať súhrnný trest odňatia slobody práve vo vzťahu k rozsudku, sp. zn. 2T 35/2013, ktorým už bol pred vyhlásením napadnutého rozsudku skôr zrušený iný rozsudok Okresného súdu Trnava vo veci, sp. zn. OT 144/2012. Ďalej poukázal na to, že v dôsledku takéhoto pochybenia existujú vedľa seba dva právoplatné rozsudky voči obvinenému, ktorými je dvakrát trestaný za rovnaké skutky. Dodal, že v tejto súvislosti podal návrh na obnovu konania, ktorému nebolo vyhovievané z dôvodu absencie podmienok obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku. Podľa obvineného je však nepochybné, že súdu boli tieto skutočnosti známe a napriek tejto vedomosti súd rozhodol v rozpore so zákonom. Na základe uvedeného navrhol, aby najvyšší súd po preskúmaní zákonnosti a dôvodnosti napadnutého výroku rozhodnutia a postupu v konaní, ktorý predchádzal rozhodnutiu, rozhodol o zrušení rozsudku Okresného súdu Trnava z 23. januára 2014, sp. zn. 30T/82/2013, a vrátení veci za účelom opätovného prerokovania a rozhodnutia vo veci.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry v Trnave podaním z 25. apríla 2017, v ktorom zdôraznil, že v žiadnej časti dovolania sa obvinený nezaobera zdôvodnením, akým zásadným spôsobom malo byť porušené jeho právo na obhajobu, v akej časti trestného konania a postupom ktorého orgánu. Dovolanie tak neobsahuje skutočnosti, ktoré by mali potvrdzovať existenciu dôvodu dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku. V predmetnej časti je podľa názoru prokurátora neodôvodnené a nepreskúmateľné. Konštatovanie odsúdeného vzťahujúce sa k nesprávnemu postupu súdu pri aplikovaní ustanovenia o súhrnnom treste bolo však potrebné vyhodnotiť podľa názoru prokurátora ako opodstatnené. Uviedol, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky na ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, predmetné hmotnoprávne ustanovenie bolo Okresným súdom Trnava, ale nesprávnym spôsobom použité k nezodpovedajúcemu rozsudku, z ktorého výrok o treste mal byť zrušený. S poukazom na skutočnosť, že dovolaním napadnutému rozsudku predchádzalo vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/35/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.8.2013, pričom skutok z rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30T/82/2013, spáchal obvinený ešte pred vyhlásením rozsudkov Okresného súdu Trnava, sp. zn. 6T/60/2012, sp. zn. OT 144/2012 a sp. zn. 2T/35/2013, ktoré sú k nemu v pomere zbíhajúcej sa trestnej činnosti, súd mal pristúpiť k zrušeniu výroku o treste z posledného označeného rozsudku, sp. zn. 2T/35/2013, a vo vzťahu k tomuto uložil súhrnný trest.

Uvedené pochybenie súdu už nie je možné dodatočne napraviť dovolacím konaním. Obvineným napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava, sp. zn. 30T/82/2013, bol vydaný v osobitnom konaní, t.j. v konaní o dohode o vine a treste, pri ktorom sa uplatňuje modifikovaný postup k možnosti podania riadneho, resp. mimoriadneho opravného prostriedku. Podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku po schválení dohody o vine a treste a vyhlásení rozsudku v intenciách uzavretej dohody a podaného návrhu, proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/. Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Prokurátor je toho názoru, že v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30T/82/2013, a predchádzajúcim prípravnom konaní nedošlo k porušeniu práva obvineného na obhajobu, ktorý mal súdom ustanoveného obhajcu z dôvodu povinnej obhajoby a ktorých práva boli rešpektované. Dovolanie ani nenamieta porušenie práva na obhajobu odsúdeného zo strany orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu. Konštatoval, že proti rozsudku, ktorým bola schválená dohoda o vine a treste, teda nie je prípustné podať dovolanie z dôvodov obsiahnutých v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. d/ až písm. n/ Trestného poriadku, preto je vylúčené aj v prípade nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia. Na základe zistených skutočností navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd dovolanie obvineného zastúpeného ustanovenou obhajkyňou na verejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/, písm. f/ Trestného poriadku odmietol bez preskúmania veci, keďže nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku, resp. bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku z nasledovných dôvodov:

Podľa § 333 ods. 3 Tr. por., po prednesení návrhu dohody o vine a treste predseda senátu zistí formou otázok, či obvinený

- a) rozumie podanému návrhu na dohodu o vine a treste,
- b) súhlasí, aby sa jeho trestná vec prejedнала touto skrátenou formou, čím sa vzdáva práva na verejný súdny proces,
- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
- d) bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radíť o spôsobe obhajoby,
- e) rozumel podstate konania o návrhu na dohodu o vine a treste,
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu,
- g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,
- h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin,
- i) súhlasí s navrhovaným trestom, trest prijíma a v stanovených lehotách sa podriadi výkonu trestu a ochrannému opatreniu a nahradí škodu v rozsahu dohody,
- j) si uvedomuje, že ak súd prijme návrh na dohodu o vine a treste a vynesie rozsudok, ktorý nadobudne právoplatnosť vyhlásením, nebude možné proti tomuto rozsudku podať odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu spisového materiálu za preukázané (č.l. 54-55 súdneho spisu), že obvinený kladne zodpovedal pred súdom na verejnom zasadnutí na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Tr. por. pod písmenami a/ až j/, t.j. na otázku k písmenu d/, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s ním mohol radíť na spôsobe obhajoby, obvinený odpovedal áno.

Podľa § 334 ods. 4 Tr. por., ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/.

Z dikcie ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. vyplýva možnosť podať dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, avšak iba z dôvodu uvedenom v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Najvyšší súd z obsahu spisového materiálu zistil, že zo zápisnice o konaní o dohode o vine a treste z 17. decembra 2013 spísanej na Okresnej prokuratúre v Trnave jednoznačne vyplýva, že obvinený bol pred konaním poučený v zmysle § 34 ods. 4 Tr. por. o význame priznania a aj prítomnosť obhajcu JUDr. Tibora Sanáka zabezpečovala plné uplatnenie práv obvineného na konaní o dohode o vine a treste. Na otázku prokurátora uviedol, že rozumie podstate skráteného konania, s ktorým súhlasil a vyšetrovateľom bol poučený o jeho právach, najmä o práve na obhajobu. Mal teda možnosť radiť sa so svojim obhajcom, takže mal zabezpečenú kvalifikovanú právnu pomoc a bolo výlučne na jeho vôli, či takéto vyhlásenie urobí alebo nie.

Najvyšší súd mal z obsahu spisu za preukázané, že obvinený počas celého súdneho konania mal k dispozícii obhajcu, s ktorým sa však mohol radiť aj predtým, ako mu boli položené jednotlivé otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. por. Obvinený na otázku predsedu senátu, či bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s ním mohol radiť na spôsobe obhajoby, odpovedal áno.

Z tohto dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky, zistiac, že nebola splnená jedna zo základných podmienok pre podanie dovolania, dovolanie obvineného J. U. bez meritórneho preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.